

[Anders Andersen.]

føre love med tilbagevirkende kraft, der ændrer de dispositioner, som en række borgere har truffet under hensyn til regler, der var gældende, da de traf dem.

Der er stillet en lang række ændringsforslag til elafgiftsforslaget. Ændringsforslagene nr. 1, 3, 4, 5 og 7-10 går stort set ud på dels at fritage erhvervene, dels at fritage de elopvarmede lejligheder for elafgiften. Vi finder det u hensigtsmæssigt og urimeligt at gennemføre en lovgivning, der på en så generel måde diskriminerer de beslutninger, jeg havde nær sagt op imod. 100.000 borgere har truffet med hensyn til at bruge elopvarmning fremfor at bruge andre opvarmningsformer. De får nu og fremover en ekstra afgift på denne elopvarmning på 400 kr. om året - man kan diskutere, om det er 400 eller 450 kr., men jeg gør opmærksom på, at der oven i det beløb skal lægges 15 pct. moms, så hvis elafgiften er 400 kr., koster det altså 450 kr. for hver enkelt husejer, der har denne elopvarmning.

Som jeg sagde ved førstebehandlingen, kan det heller ikke være særlig hensigtsmæssigt, ikke særlig miljøvenligt, at bruge den slags afgifter til ligesom at ville præge udviklingen og folks stillingtagen til, hvilke opvarmningsformer de vil bruge i boligerne.

Vi har derfor stillet ændringsforslag om dette, og vi har regnet med, at det drejede sig om 400 kr. og derfor de 20.000 enheder, vi har taget som udgangspunkt.

Må jeg sige om både ellovsforslaget og også i høj grad om stempelafgiftslovsforslagene, at disse love har en væsentlig omkostningsmæssig virkning for erhvervslivet. Vi har lidt vanskeligt ved at forstå, at man vil foreslå en sådan lovgivning i en situation, hvor der er behov for, at man fremmer udviklingsmulighederne inden for dansk erhvervsliv - det ligger jo, går jeg ud fra, som baggrund for de indkomstpoltiske løsninger, man fra regeringens og augustforligspartiernes side er stærkt tilhængere af, og som vi absolut også mener der er et stærkt behov for. Vi har altså svært ved at forstå, at man, samtidig med at man forsøger at få arbejdsmarkedets parter til at forstå nødvendigheden heraf, kommer med en række lovforslag, der hver på sin måde er med til at øge erhvervslivets omkostninger, og gør det på en måde, som stiller os endnu mere uforstående over for det.

Vi var og er fra venstres side imod en almindelig råenergiafgift, ingen tvivl om det, men jeg må dog sige, at de afgiftsformer, man nu har fundet frem til, er om muligt endnu mere uhensigtsmæssige, endnu mere skadelige over for erhvervslivet, for de rammer individuelt, de rammer i flæng med hensyn til, hvilke energiformer man bruger i erhvervet. De skaber ulige konkurrencevilkår, som allerede nævnt fra fremskridtspartiets ordfører - jeg henviser til eksemplet bager, men der kunne nævnes mange andre eksempler.

Vi skal senere i dag behandle et andet lovforslag fra skatte- og afgiftsministeren, hvor man foretager nogle ganske små ændringer for at udligne konkurrencemæssige uligheder. Her gennemfører man med ét slag vældig store konkurrencemæssige uligheder. Det kan ikke være rimeligt over for de borgere, der må bære de forskelligartede byrder.

Man har ligesom villet klare frisag ved at sætte en overgrænse på 100.000 kr. som det højeste afgiftsbeløb, men af de henvendelser, vi har fået under udvalgsbehandlingen, har vi klart fået demonstreret, at disse 100.000 kr. ikke løser nogen problemer for alle de mange, de ti tusinde, hundrede tusinde, eller hvor mange det drejer sig om, der ligger under de hundrede tusinde kroners afgift. For disse vil forskellighederne, påvirkningen af konkurrencemæssig art, også i den indre konkurrence imellem virksomhederne, være lige så vanskelig, lige så urimelig og kunne medføre lige så mange afskedigelser af beskæftigede i virksomhederne, i gunstigste fald forhindre, at der ansættes endnu flere, hvor man er tilstrækkelig konkurrencedygtig også på eksportmarkederne.

Vi har ment, at disse forhold i forbindelse med elloven var så væsentlige og vigtige, at vi under udvalgsbehandlingen tilbød at ville gå ind og tage et medansvar for elafgiften under forudsætning af, at man fjernede disse urimeligheder. Vi har ikke engang hæftet os ved, om den ene eller den anden øre skulle være afgiftsbeløbet. Vi har stillet frit, om man ville opretholde det samme provenu ved at tage disse ting ud, vel vidende, at et mindre provenu, hvis man tog disse ting ud, ville give den samme beskæftigelse og måske en større beskæftigelseseffekt, end hvis man opretholdt det samme provenu.

Vi ønskede fra venstres side, fordi vi betragtede disse ting som vigtige, at gå ind i realistiske forhandlinger om ændringer, og vi ønskede at påtage os et medansvar også for den